

התעשיין דויד מושביץ מספר על חלומותיו, דעותיו הפוליטיות, אהבתו לקולנוע, ילדותו כבן מישפחת תעשיינים עשירה, חוזה שחורות למצב הכלכלי והתרבותי במדינת ישראל ואומר: „מעולם לא היה מצבנו גרוע יותר!“

ראיינה שרית ישי

„היה שלב בחיים שבו הייתה לי בעייה עם זה שההתייחסות אלי היא כאל משהו שרוצים ממנו משהו“

„לא רציתי לעבוד בעסקי השוקולד, אבל אחרי שאחי נהרג בתאונת מטוס, לא הייתה לי ברירה“

„אני רואה המון סרטים, כאדם לא־מיקצועי, שזה לא עיסוקו, ומוכן להמר שראיתי הכי הרבה סרטים בעולם“

„מגיל צעיד אמר אחי שהוא רוצה לעבוד בעסק, ואני לא. אבי מאוד רצה שעשיתי נעבוד בעסק“

„הייתי רוצה להבין מה זה כעקשה לשלם חשבונות־מלכונ, חשמל ומים. לחוות את זה לא הייתי רוצה כלל“

„המערכת החברתית שלי שונה לגמרי מתחום עולם־העסקים. אין לי חברים תעשיינים“

„מוטב להיוולד ילד עשיר“

מאשר ילד עני!“

מבקש להדגיש שהוא חושב בשמאל וחי בימין. הוא ממקם את עמדתו שמאלה מהמרכז מבחינה פוליטית־מדינית, וימינה מהמרכז מבחינה חברתית־כלכלית. החוג החברתי שאליו הוא שייך כולל עיתונאים, קולנוענים, אנשי טלוויזיה וא־מנות. אפשר לראות אותו מבלה ב־שמיים כמו שאפשר לפגוש אותו אוכל ארוחת־ערב ב־לה קורנו. הוא אוהב לערוך מסיבות־צג בביתו. הוא אינו מתבייש בכסף שלו. אך דומה שגם אינו מנפנף בו. התעשיין הצעיר הזה אינו חנוט בתוך המיפעל שלו. איו הוא מהסס למחות על רצח

לדבריו, הוא מבצרו. למחרת היום, גם במיפעל הוא מסרב להצטלם. אני עוסק יותר בענייני כספים ומבקר בבית־החרושת פעם בשלושה שבועות. זה לא טבעי לראות אותי עם השוקולד והפועלים. הוא אומר. מושביץ נולד עשיר. בעיות כספיות מעולם לא היו הבעיות שלו. אך נראה כי הוא מודע לבעיות של עוני ומצוקה, ושאינו חי במיגדל שן. מנותק מהסובב אותו. הוא מעורב מאוד. אינו מהסס להביע בפומבי את דעותיו. שהפכו אותו לא־פופולארי בחוגי המימסד והממשלה. יש כאלה המכנים אותו המיליונר האדום. הוא מסתייג מההגדרה,

ואתו מדוע לא התחתן עד היום. הוא צוחק במבוכה ואומר שזה לא נובע מהחלטה. זה פשוט יצא כך. בתקופה זו יש לו חברה קבועה. הדוגמנית חלי גולדנברג. הם ביחד כבר יותר משנה. לשניהם אהבה משותפת אחת: הקולנוע. בביתו, כשהכלבה ונוס רובצת למרגלות הכורסה, נראה דוד מושביץ שונה מאוד מהתדמית הציבורית שלו. לבוש במיכנסי וחולצת ג'ינס, צנוע מאוד, נבוך כמו ילד, ונמנע מכל עשיית פירסומת למיפעל שהוא עומד בראשו. הוא מסרב להכניס צלם לביתו. ביתו,

הוא חולש על חברה שמחזור עסקיה הוא 120 מיליון דולר בשנה, והוא בן 37 בסך־הכל. אפשר לומר, ויש לכך כיסוי, שהוא ילד שוקולד. שגולד עם כפית של כסף בפה. אך למרות זאת, לא רצה להיכנס לעסק המישפחתי. הוא חלם על חיים סטודנטיאליים משוחררי־דאגה בארצות־הברית. על מוסיקה, על חתיכות וטיוולים. בגיל 25 היה לו חשבון פתוח בבנק וחלומות על קולנוע. אך אז פקד את מישפחתו אסון. אחיו הבכור, דני, נהרג בתאונת מטוס, והוא נאלץ לוותר על חלומותיו ולהשתלב בעסק המישפחתי. כיום הוא מנכ"ל מיפעלי „עלית“, אך הוא אינו מסתפק בכך. דוד מושביץ פעיל מבחינה פוליטית, תורם לאמנויות השונות וידוע כמלאך המושיע, של הקולנוענים בארץ. הקולנוע הוא אהבת חייו. בחווילתו שבהרצליה־פיתוח, סיפריית וידאו ענקית, לדבריו ראה כך הכי הרבה סרטים בעולם. יותר מכל אחד אחר. מושביץ רווק מבוקש. כשאני שואלת